

РЕШЕНИЕ

№ 2245

гр. София, 11.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав, в публично заседание на 11.04.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Попова

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора ИЛИЕВ, като разгледа дело номер **8572** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 203 от АПК, във връзка с чл. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Образувано е по искова молба на Б. П. В. от гр.С. срещу Столична община с искане да бъде осъден ответника да заплати сума в размер на 600 лева, представляваща обезщетение за претърпiani неимуществени вреди в резултат на издадено наказателно постановление, отменено впоследствие като незаконосъобразно.

Ищецът е посочил, че една от причините да предяви исковата молба е „злоупотребата с власт” на служителя на Столичен инспекторат при СО, който напълно неправомерно е съставил акт за установяване на административно нарушение без да е извършено такова. Свидетел на това е станало детето на ищеца и всъщност неимуществените вреди, изразяващи се в „притеснение и възмущение от случилото се” се свързват именно с негативните реакции на детето, с „... почудата му защо ни вземат паричките” , „...с въпроса защо чичкото лъже..” .

С допълнителна молба, ищецът е уточнил, че два са незаконосъобразните актове, от които претендира обезщетение за неимуществени вреди- АУАН N 09-ЗС-2603/28.09.09г. и НП N 27/15.01.2010г., издадено от К. на район” О.”.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, изразява становище за

неоснователност на исковата претенция. Излага съображения, че Б. В. невярно е описал фактите и обстоятелствата, на които се основава исковата му претенция. Поддържа, че вредите от незаконосъобразни НП или АУАН са извън приложното поле на чл.1 от ЗОДОВ, както и че претендираните неимуществени вреди не са пряка и непосредствена последица от отмяната на наказателното постановление. Твърдените притеснения са настъпили вследствие действията на детето и предполагаемите последици върху неговото възпитание, а не от незаконосъобразни действия или бездействия на длъжностни лица.

По тези съображения, се претендира да бъде постановено решение, с което искът да се остави без уважение като неоснователен.

Представителят на прокуратурата също изразява становище за неоснователност на претенцията.

Съдът, след като се запозна с доказателствата по делото и прецени доводите на страните намира исковата молба за неоснователна, по следните съображения:

От събраните по делото писмени доказателства се установява следната фактическа обстановка:

С наказателно постановление № 27 от 22.02.2010г., издадено от К. на район” О.”- СО, на ищеца е наложено административно наказание „глоба” в размер на 90лв. за извършено нарушение по чл. 28, ал.1, т.7 и чл.44, ал.1 от Наредба за организация на движението на територията на СО, конкретно за неправилно паркиране върху територия на общинска зелена система. Нарушението е констатирано със съставяне на АУАН N 09-ЗС-2603/28.09.09г.

С решение от 17.05.2010г., постановено по н.а. х. д. № 2828/2010г. на С районен съд,НО, 101-ви състав това наказателно постановление е отменено като незаконосъобразно. Съдът е приел, че в хода на административно-наказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, изразяващи се в несъответствие между словесното описание на нарушението и правната му квалификация. Решението не е обжалвано и е влязло в сила на 29.06.2010г.

По делото е разпитан свидетелят А С, според който ищецът често е споменавал за делото, образувано по негова жалба срещу наказателното постановление и е споделял, че детето му не иска да се качва в колата след инцидента.

Въз основа на изложеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл. 203 АПК, гражданите и юридическите лица могат да предявят искове за обезщетение за вреди, причинени им от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица.

Основателността на иск с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, предполага установяването на кумулативното наличие на следните предпоставки: незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред; вреда от такъв административен акт; причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и

настъпилия вредоносен резултат. При липса на някой от елементите на посочения фактически състав не може да се реализира отговорността на държавата по посочения ред.

В случая, предпоставките на чл. 1 от ЗОДОВ за ангажиране на отговорността на Столична община не са налице.

Една от предпоставките за ангажиране на отговорността по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ е наличието на незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред. Наличието на тази предпоставка е обоснована от ищеца със съставянето на АУАН и отмененото наказателно постановление №27/15.01.2010 г., издадено от К. на район” О.”-СО./ В допълнителна молба изрично е уточнено, че актовете , в резултат на които са настъпили претендираните неимуществени вреди са два- АУАН и НП.

Съдът не приема АУАН за индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 от АПК. Характерът на посочения акт е с различни функции от тези, преследвани от всеки индивидуален административен акт , а именно да създава права или задължения или непосредствено се засяга права, свободи или законни интереси на отделни граждани или организации. Съставеният АУАН има констативна функция. АУАН е акт на компетентен орган, с който се установява извършено административно нарушение, въз основа на който се издава наказателно постановление (НП), с което се налага съответното административно наказание, като по този начин се реализира административно-наказателната отговорност на лицата. Административно-наказателната отговорност, като вид юридическа отговорност за правонарушения обаче, се осъществява въз основа на властнически актове - АУАН и съставените въз основа на тях НП

Дейността по ангажиране на административно-наказателната отговорност посредством налагане на административно наказание не представлява чист вид административна дейност. По същността си това е вид правораздавателно производство, което се осъществява в определените от закона случаи от администрацията, като в тези случаи тя действа като административно-наказателна юрисдикция. Производствата по ЗАНН имат санкционен характер и са израз на правозащитна дейност. Самото наказателното постановление представлява правораздавателен акт, издаден от несъдебен орган, сезиран със съставен акт за установяване на административно нарушение, който се издава при състезателно производство. **Тази правна природа на наказателното постановление и специфичния характер на административно-наказателното производство определят неговия характер на правораздавателен, а не административен акт,** съответно дейността на администрацията по ангажиране на административно-наказателната отговорност не е административна дейност, а особен вид правораздавателна дейност.

С оглед на това, настоящата инстанция намира, че в настоящия случай не е

налице една от предпоставките за ангажиране на отговорността по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, тъй като отменения като незаконосъобразен акт на администрацията не е издаден при или по повод изпълнение на административна дейност.

За пълнота на изложеното следва да се отбележи, че не се установява и наличието на другите кумулативни предпоставки, за да бъде успешно ангажирана отговорността на държавата, а именно настъпването на вреда в пряка и непосредствена причинна връзка с отменения акт.

Съдът намира, че от събраните по делото писмени и гласни доказателства не се установи ищецът да е претърпял никакви неимуществени вреди именно в резултат на незаконосъобразното наказателно постановление, тъй като твърдяните обстоятелства за страдание и притеснение, не почиват на никакви конкретни факти. Доказателствената тежест в исковото производство лежи върху активно процесуално легитимираната страна, която следва да докаже с допустимите, относимите и необходимите доказателствени средства осъществяването на фактите, от които черпи права. В случая, показанията на разпитания свидетел следва да се преценят като неубедителни, тъй като отразяват повърхностни и краткотрайни впечатления от поведението и състоянието на ищеца и освен това са в противоречие, както с твърденията на ищеца, така и с обективните факти.

Според свидетеля, на В. е наложена глоба на мястото на нарушението, докато според ищеца, на място му е съставен акт. Това обстоятелство се потвърждава и от писмените доказателства по делото. От друга страна няма данни за това ищецът да е глобен на място, за което да му е издаден фиш или квитанция. Според свидетелските показания, ищецът често е споменавал за образуването в СРС дело, но само по себе си това обстоятелство не е равнозначно на притеснение или на морални вреди като цяло.

На следващо място, в случая се касае за предполагаеми вреди, за това как цялата ситуация ще се отрази върху психиката на детето и по никакъв начин не се установиха вреди, настъпили като пряк резултат от незаконосъобразен акт, действие или бездействие на длъжностно лице.

Ето защо, съдът приема, че не са налице и останалите елементи от фактическия състав на разпоредбата на чл. 1 ЗОДОВ - претърпяни от ищеца неимуществени вреди и наличие на причинна връзка между тях и незаконосъобразния административен акт.

Изложеното обосновава решаващия извод на настоящия състав за неоснователност на исковата претенция на Б. П. В. срещу Столична община за заплащане на обезщетение за претърпени имуществени вреди в резултат на отменено като незаконосъобразно НП, издадено от К. на район "О." за неправилно паркиране върху територия на общинска зелена система, квалифицирано като нарушение по чл. 28, ал.1, т.7 и чл.44, ал.1 от Наредба за организация на движението на територията на СО.

В хода на производството като заинтересована страна е конституиран кметът на

район” О.”. Съдът намира, че протоколното определение от 07.03.2011г. в тази му част следва да се отмени, тъй като ответник по делото е ЮЛ Столична община. Предвид тези съображения, Административен съд С.-град, Второ отделение, 31-ви състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ протоколно определение от 07.03.2011г. в частта, в която като заинтересована страна е конституиран кметът на район” О.”.

ОТХВЪРЛЯ предявения от Б. П. В. от гр.С. иск с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за заплащане на сумата от 600 лв., претендирана като обезщетение за причинени неимуществени вреди от акт за установяване на административно нарушение N 09-ЗС-2603/28.09.09г. и отменено като незаконосъобразно НП № N 27/15.01.2010г., издадено от К. на район” О.”-Столична община.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, Тричленен състав, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, а в частта с характер на определение , с частна жалба в 7-дневен срок.

СЪДИЯ :